

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 23. dubna 2025
č. j. MSP-145/2025-ODKA-SPZ/2
Počet listů: 4
Přílohy: 1

MSP-145/2025-ODKA-SPZ/2

0100204005260044

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Obv. M. B. - stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

- trestní spis Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 2 T 68/2024

Podle § 266 odst. 1, 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), podávám
v neprospěch obviněného M. B.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 7 To 329/2024, ze dne
30. 10. 2024.

Řízení předcházející vydání napadeného rozhodnutí

- 1 Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 8. 8. 2024, č. j. 2 T 68/2024-383 byli obvinění M. B. (dále jen „obviněný“) a Š. P. (dále jen „spoluobviněný“) pravomocně uznáni vinnými zvláště závažným zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku (dále jen „rozsudek soudu prvního stupně“).

- 2 Za toto jednání byl spoluobviněnému uložen podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 3 let a byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen pro výkon trestu do věznice s ostrahou. Podle § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku mu byl uložen trest vyhoštění z území České republiky ve výměře 10 let. Obviněnému byl taktéž podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let a byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen pro výkon trestu do věznice s ostrahou. Podle § 80 odst. 1, 2 trestního zákoníku mu byl uložen trest vyhoštění z území České republiky ve výměře 10 let.
- 3 Oběma byla dále v souladu s § 228 odst. 1 trestního řádu uložena povinnost zaplatit poškozené V. A., společně a nerozdílně nemajetkovou újmu ve výši 300 000 Kč.
- 4 Předmětného jednání se obvinění dopustili tím, že:

„dne 3. 11. 2023 kolem 21:45 hodin v Praze 4, nejprve po předchozím rozhovoru, který zde mezi nimi a poškozenou probíhal před prodejnou XY, vylákali poškozenou nezletilou V. A., na travnatý porost ohraničený zadní stranou prodejny XY a benzinovou čerpací stanicí nacházející se na adrese Praha 4, a to pod záminkou, že jí ukáží zkratku na tramvajovou zastávku, a následně obžalovaný P. na tomto travnatém porostu poškozenou shodil na zem, poté poškozenou svlékl do půli těla tak, že poškozené sundal kalhoty, kalhotky, boty a černou bundu, a přes aktivní odpor poškozené, která křičela, ať toho nechá být, a kopala kolem sebe, na ni vykonal proti její vůli soulož, zatímco obžalovaný B. stál opodál a celou situaci pozoroval, a poté co obžalovaný P. a soulož ukončil a poškozená se pokusila zvednout ze země, obžalovaný B. k ní přistoupil, a přes aktivní verbální i fyzický odpor poškozené na ní proti její vůli vykonal soulož.“

Napadené rozhodnutí

- 5 Rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 7 To 329/2024, ze dne 30. 10. 2024 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), bylo rozhodnuto, že se podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu zrušuje rozsudek soudu prvního stupně ve výroku o trestu obviněného a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že při nezměněném výroku o vině zločinem znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku se obviněný odsuzuje podle § 185 odst. 2 a § 80 odst. 1 a odst. 2 trestního zákoníku k trestu vyhoštění na dobu neurčitou. Současně odvolací soud rozhodl, že se podle § 256 trestního řádu odvolání spoluobviněného a státní zástupkyně zamítají.
- 6 Napadené rozhodnutí nabylo právní moci téhož dne.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

- 7 Podle § 39 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu; přihlédne též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné

skutečnosti za nesporné, a pokud byl označen jako spolupracující obviněný, též k tomu, jak významným způsobem přispěl k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Přihlédne také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při určování závažnosti trestného činu z hlediska jeho následků soud přihlédne i k prohlášení poškozeného, který je obětí trestného činu podle zákona o obětech trestných činů, o tom, jaký dopad měl spáchaný trestný čin na jeho dosavadní život, pokud jej učinil. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédne k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a 42), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédne ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.

- 8 Podle § 259 odst. 3 trestního řádu může odvolací soud rozhodnout sám rozsudkem ve věci jen, je-li možno nové rozhodnutí učinit na podkladě skutkového stavu, který byl v napadeném rozsudku správně zjištěn a popřípadě na základě důkazů provedených před odvolacím soudem doplněn nebo změněn. Odvolací soud se může odchýlit od skutkového zjištění soudu prvního stupně jen tehdy, jestliže v odvolacím řízení provedl znovu některé pro skutkové zjištění podstatné důkazy provedené již v hlavním líčení, nebo **(písm. a)** provedl důkazy, které nebyly provedeny v hlavním líčení **(písm. b)**.
- 9 Podle § 263 odst. 7 trestního řádu odvolací soud může z hlediska změny nebo doplnění skutkových zjištění přihlížet jen k důkazům, které byly provedeny ve veřejném zasedání před odvolacím soudem; tyto důkazy hodnotí v návaznosti na důkazy provedené soudem prvního stupně v hlavním líčení. Odvolací soud je vázán hodnocením těchto důkazů soudem prvního stupně s výjimkou těch důkazů, které odvolací soud sám ve veřejném zasedání znovu provedl.
- 10 Podle § 266 odst. 2 trestního řádu lze stížnost pro porušení zákona proti výroku o trestu podat jen tehdy, jestliže trest je ve zřejmém nepochopení k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo jestliže uložený druh trestu je v zřejmém rozporu s účelem trestu.

Podstatné okolnosti předmětného trestního řízení před soudy

- 11 Městský soud v Praze, který byl v předmětné věci činný jako soud odvolací, rozhodl o zrušení rozsudku soudu prvního stupně ve výroku o trestu a nově rozhodl tak, že obviněnému namísto nepodmíněného trestu odnětí svobody ve výši tří let uloženého společně s trestem vyhoštění na deset let uložil pouze trest vyhoštění na dobu neurčitou. Odvolací soud v odůvodnění rozhodnutí konstatoval, že pro obviněného na rozdíl od spoluobviněného je kombinace trestu odnětí svobody a vyhoštění nepřiměřeně přísná. Vzal při tom v potaz podstatně nižší aktivitu obviněného, než měl spoluobviněný, a dále i jeho sníženou přičetnost, v níž se dopustil stíhaného činu.
- 12 Soud prvního stupně však nijak aktivity obou obviněných nerozlišoval a vzhledem k tomu, že jim oběma uložil shodný trest, jejich účast považoval přinejmenším za obdobnou. Odvolací soud tedy doplnil skutková zjištění soudu prvního stupně v tom směru, že obviněný byl méně

aktivním ve srovnání se spoluobviněným, aniž by kromě výpovědi obviněného (ze které žádné nové skutečnosti zjištěny nebyly) provedl nové důkazy.

- 13 Dle soudu prvního stupně byl obviněný slyšen v průběhu řízení opakovaně, avšak z výsledků z přípravného řízení a z výslechu, který proběhl v hlavním líčení bylo zřejmé, že jeho vyjadřovací schopnosti jsou velmi omezené. V hlavním líčení soud porozuměl pouze jeho vyjádření, kterým vyslovil souhlas s tím, že měl s poškozenou sexuální styk, avšak dále se pak už vyjadřoval nesrozumitelně. Výsledky z přípravného řízení nebyly dle soudu prvního stupně použitelné, jelikož v jejich rámci byly orgány činnými v trestním řízení kladeny návodné a sugestivní otázky. Zároveň jeho výslech nemohl být proveden ani za pomoci tlumočnice do znakové řeči, jak vyplynulo z vyjádření tlumočnice.
- 14 Ze znění znaleckého posudku a výslechu znalce vyplývá, že komunikace s obviněným je komplikována jeho částečnou nedoslýchavostí a obtížemi s verbálním projevem, které jsou dle znalce účelově zveličovány. Obviněný rozumí instrukcím, které dostává v práci a od příslušníků vězeňské služby a je schopen verbální komunikace. Intelektivní deficit obviněného může mít za následek snížení rozpoznávacích a ovládacích schopností. Tyto schopnosti však v inkriminované době byly na dostatečné úrovni, aby obviněný věděl, že pohlavní styk má být konsensuální.
- 15 Odvolací soud v řízení přibral tlumočnicka romského jazyka a umožnil obviněnému vyjádřit se k tomu, co mu bylo kladeno za vinu. Jeho výpověď i přes to zněla nesrozumitelně a bylo možné z ní usoudit pouze to, co již usoudil soud prvního stupně z jeho výpovědi v hlavním líčení.

Závažné procesní vady

- 16 Odvolací soud podle § 263 odst. 7 trestního řádu může z hlediska změny nebo doplnění skutkových zjištění přihlížet jen k důkazům, které byly provedeny ve veřejném zasedání před odvolacím soudem, tyto důkazy poté hodnotí v návaznosti na důkazy provedené soudem prvního stupně v hlavním líčení. **Odvolací soud je vázán hodnocením těchto důkazů soudem prvního stupně s výjimkou těch důkazů, které odvolací soud sám ve veřejném zasedání znovu provedl.** Přes shora uvedené důkazy odvolací soud učinil skutkový závěr o aktivnější roli spoluobviněného a menším podílu obviněného, ačkoliv byl vázán hodnocením důkazů soudem prvního stupně. Důkaz, který odvolací soud provedl (výslech obviněného za pomoci tlumočnicka), hodnotil jako neodůvodňující změnu ve skutkových zjištěních, ale poté i bez provedení jiných důkazů odůvodňujících změnu skutkového stavu, vytyčil jinou skutkovou verzi a tím postupoval v rozporu § 263 odst. 7 trestního řádu.
- 17 **Odvolací soud současně konstatoval, že důvodem pro diferenciaci trestu mezi obviněnými je jeho zmenšená přičetnost, v níž se obviněný dopustil stíhaného trestného činu.** V přípravném řízení byl k posouzení duševního stavu obviněného zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a v hlavním líčení byl poté vyslechnut znalec MUDr. Jakub Šimek. Soud prvního stupně se ztotožnil se zněním znaleckého posudku a výsledkem znalce a shrnul, že rozpoznávací a ovládací schopnosti obviněného nebyly podstatnou mírou sníženy. Z toho vyplývá, že obviněný dokázal rozpoznat a musel si být vědom (i v návaznosti na to, že má na Slovensku manželku a čtyři děti), že sexuální styk musí vždy být konsenzuální. Z křiku, kopanců a odporu poškozené zároveň musel rozpoznat, že sexuální styk s ním poškozená nechce mít.

- 18 Soud prvního stupně z tohoto provedeného znaleckého posudku a výsledku znalce neučinil závěr o tom, že by obviněný v době činu byl ovlivněn zmenšenou přičetností, naopak se se znaleckým posudkem ztotožnil. **Odvolací soud znalecký posudek jeho čtením nebo výsledkem znalce neprovedl, a měl tak být vázán hodnocením soudu prvního stupně, přesto důkaz posoudil odlišně než soud prvního stupně a porušil tak § 259 odst. 3 písm. a), b) trestního řádu.**
- 19 **Odvolací soud tak postupoval předestřeným způsobem, aniž by v předmětné věci prováděl vlastní dokazování.** Z výše popsaných skutkových okolností případu a na ně navazujících právních závěrů odvolacího soudu je přitom zjevné, že odvolací soud v napadeném rozhodnutí podstatným způsobem doplnil či změnil skutková zjištění soudu prvního stupně a na jejich základě dospěl k odlišnému právnímu stanovisku. **Postupuje-li odvolací soud v rozporu s dotčenou právní úpravou a doplní skutková zjištění soudu prvního stupně, aniž by ve veřejném zasedání provedl pro skutková zjištění nezbytné důkazy, zakládá svým postupem extrémní nesoulad mezi provedeným dokazováním a skutkovými zjištěními, neboť skutková zjištění nemají a ani nemohou mít v provedených důkazech svůj podklad.**

Vadná aplikace § 39 trestního zákoníku

- 20 Další pochybení odvolacího soudu představuje **nesprávná aplikace § 39 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, v jejímž důsledku byl obviněnému uložen trest, jenž je ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu.**
- 21 Odvolací soud zrušil výrok o trestu z rozhodnutí soudu prvního stupně ohledně obviněného a rozhodl znovu tak, že mu uložil podle § 185 odst. 2 a § 80 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku samostatný trest vyhoštění na dobu neurčitou, čímž porušil zásady pro ukládání trestů vetknuté do § 39 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, neboť odsouzenému byl uložen nepřiměřeně mírný trest, jenž je ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu a v zřejmém rozporu s účelem trestu, jak to má na mysli ustanovení § 266 odst. 2 trestního řádu.
- 22 **Odvolacímu soudu je třeba v tomto ohledu vytknout, že se jednostranně zabýval okolnostmi svědčícími ve prospěch obviněného, zejména jeho osobním stavem, aniž by dostatečným způsobem reflektoval následky, které byly způsobeny poškozené.** Obviněný zneužil bezbrannosti a důvěřivosti poškozené, které bylo v době spáchání předmětného trestného činu pouhých 15 let. Nacházela se tak těsně nad hranicí právní kvalifikace trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, kde je trest odnětí svobody ukládán v rozmezí 5 až 12 let. Nebezpečnost činu byla zvýšena tím, že obvinění jednali ve spolupachatelství. Poškozená tak byla znásilněna ne jedním, ale dvěma muži. Intenzita negativního důsledku činu je tak u poškozené značná a tento čin ji nepochybně ovlivní na celý zbytek jejího života, zejména v oblasti sexuálního a partnerského. V tomto směru je podstatné upozornit na sdělení Pedagogicko-psychologické poradny pro Prahu 9 ze 17. 6. 2024, ze kterého vyplývá, že se poškozené výrazně zhoršil prospěch ve škole v důsledku traumatu způsobeného znásilněním. Je třeba zohlednit rovněž skutečnost, že obvinění nejprve získali důvěru poškozené tím, že si s ní přibližně 1 hodinu před skutkem povídali, a následně tuto získanou důvěru zneužili a s příslibem ukázání cesty na tramvajovou zastávku poškozenou vylákali do tmavého křoví. Poškozená vzhledem ke svému věku a s ním spojené naivitě a nedostatku životních zkušeností obviněným důvěřovala a následovala je, přičemž vzhledem k času spáchání trestného činu, kdy již byla úplná tma, a skutečnosti, že se pohybovali v jí zcela neznámém prostředí, nepojala žádné podezření stran obviněnými zvolené cesty na slibovanou

tramvajovou zastávku. Následně ji obvinění povalili do trávy a křoví, kde ji znásilnili. O surovosti znásilnění poškozené svědčí mimo jiné lékařská zpráva Gynekologické ambulance Ústavu pro péči o matku a dítě, ze které vyplývá, že v okolí vulvy poškozené i uvnitř její pochvy se nacházela tráva a hlína. Je nepochybné, že obvinění čin spáchali s rozmyslem a ve vzájemné shodě, neboť prostředí dobře znali, a oba si tak museli být vědomi, že jimi zvolená trasa na tramvajovou zastávku nevede. Je tak nepochybné, že znásilnění poškozené předem uvážili a využili naivity a bezbrannosti poškozené. Je třeba zdůraznit, že trauma poškozené nepochybně zvýšila skutečnost, že ke znásilnění došlo ve tmě na odlehlém, jí zcela neznámém místě, a to dvěma staršími muži, vůči nimž vzhledem k předchozímu déletrvajícimu přátelskému rozhovoru s nimi a její přirozeně důvěřivé a naivní povaze a nízkému věku pociťovala jistou míru důvěry.

- 23 **Odvolací soud se při ukládání trestu nezabýval kritérii pro uložení přiměřeného trestu stanovenými v § 39 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku s výjimkou způsobu provedení činu a osobních poměrů pachatele a není tak možné se vyjádřit podrobněji k jeho závěru o tom, že v případě obviněného bude účel trestu předpokládaný zákonem splněn uložením trestu vyhoštění na dobu neurčitou jako trestu samostatného, neboť úvahy, které k tomuto závěru odvolací soud vedly, odůvodnění rozsudku odvolacího v zásadě postrádá. Odvolací soud se žádným způsobem nevyjádřil ani k chování či postoji obviněného, který se k trestnému činu nedoznal; stejně tak soud nepopsal, ke kterým polehčujícím či přitěžujícím okolnostem přihlédl. Konstatoval pouze bez bližšího odůvodnění, že nepodmíněný trest se jeví jako příliš tvrdá reakce na stíhaný čin, nijak však neodůvodnil, proč v takovém případě nepřistoupil kromě trestu vyhoštění na dobu neurčitou k uložení dalšího druhu trestu.**
- 24 S ohledem na uvedené odvolací soud postupoval v předmětné věci ve svých úvahách o druhu trestu a jeho výměře zcela nedůsledně ve vztahu k zákonným kritériím zakotveným v § 39 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku. **Obviněným spáchaná trestná činnost přitom svědčí o značné společenské škodlivosti jeho jednání.**
- 25 V tomto směru odkazují rovněž na judikaturu Nejvyššího soudu, z níž lze dovodit naplnění podmínek § 266 odst. 2 trestního řádu v případech, kdy soudy uložily nedůvodně mírný druh trestu, popřípadě trest odnětí svobody v nedůvodně mírné výměře, třebaže z hlediska zákonných kritérií byl takový trest nedostatečný (srov. rozsudky Nejvyššího soudu sp. zn. 5 Tz 38/2001, 7 Tz 39/2001, 3 Tz 185/2000, 5 Tz 190/2001). Výslovně je třeba upozornit na závěry plynoucí z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 1. 12. 2015, sp. zn. 7 Tz 19/2015, v němž Nejvyšší soud konstatoval: „*Povinností Nejvyššího soudu v řízení o stížnosti pro porušení zákona, která se opírá o ustanovení § 266 odst. 2 tr. ř., není poměřovat tresty uložené obviněným soudem prvního stupně s tresty uloženými soudem druhého stupně. (...) Pro posouzení zřejmého nepoměru trestu k povaze a závažnosti trestného činu nebo poměrům pachatele je rozhodujícím hlediskem, jaký trest měl být obviněnému správně uložen.*“
- 26 Dále odkazují zejména na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 7. 2024, sp. zn. 8 Tz 18/2024, ve kterém Nejvyšší soud rovněž shledal nedostatečný postup ze strany odvolacího soudu a porušení § 259 odst. 3 písm. a), b) a § 263 odst. 7 trestního řádu a § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku. Krajský soud v Brně se dostatečně nezaobíral vlivem činu na poškozenou a následky, které pro ni bude mít, a jednostranně přihlédl k osobním poměrům obviněného. Odvolací soud zde porušil zákon i z hlediska procesního řízení tím, že neprovedl doplňující dokazování i přesto, že skutkové okolnosti hodnotil odlišně od soudu prvního stupně, avšak stále na základě dokazování soudu prvního stupně. V této věci se vyslovil i Ústavní soud, avšak již po vydání

napadeného rozhodnutí, ve svém nálezu ze dne 19. 3. 2025, sp. zn. Pl. ÚS 17/24, a shledal porušení práva poškozené odvolacím soudem, když uložil excesivně mírný trest za sexuální trestnou činnost. Závěry uvedené v těchto rozhodnutích Nejvyššího soudu i Ústavního soudu lze jednoznačně vztáhnout i na nyní posuzovaný případ.

- 27 **Odvolací soud se zjevně závěry výše zmíněných rozhodnutí neřídil, neboť nedostatečně posoudil situaci a potenciální dopady trestného činu na poškozenou. Neprovedl sám doplňující dokazování, i když odlišně od soudu prvního stupně hodnotil jím provedené důkazy. Tímto postupem změnil skutkové posouzení případu a dospěl k celkově rozdílným závěrům, které však nebyly dostatečně zdůvodněny ani podloženy.**
- 28 **S ohledem na výše uvedené jsem přesvědčen, že podmínky § 266 odst. 2 trestního řádu byly v předmětné věci naplněny.**

Závěr

- 29 **Ze všech shora uvedených skutečností vyplývá, že v předmětné trestní věci došlo k vadnému procesnímu postupu odvolacího soudu a k nesprávnému právnímu posouzení okolností rozhodných pro ukládání trestu, na jejichž základě byl obviněnému uložen excesivně mírný trest, jenž je ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti obviněným spáchaného trestného činu.**
- 30 **Rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 7 To 329/2024, ze dne 30. 10. 2024, tak byl v důsledku shora popsanych pochybení porušen zákon v ustanovení § 259 odst. 3 písm. a), b) trestního řádu, § 263 odst. 7 trestního řádu, § 39 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku.**
- 31 **V této souvislosti dále uvádím, že jsem si vědom toho, že podaná stížnost pro porušení zákona směřuje v neprospěch obviněného, a tudíž napadené rozhodnutí nemůže být odvolacím soudem zrušeno, nicméně stanovisko Nejvyššího soudu k předmětné věci může mít judikaturní význam v otázce obecného postupu soudů při ukládání trestu dle § 39 trestního zákoníku, k otázce ukládání trestu pachatelům sexuálních trestných činů, k otázce ukládání trestu vyhoštění pachatelům sexuálních trestných činů, k otázce změně skutkového stavu a provádění důkazů odvolacím soudem.**
- 32 **Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.**

Návrh

- 33 **S ohledem na výše uvedené si dovoluji Nejvyššímu soudu navrhnout, aby:**

Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 7 To 329/2024, ze dne 30. 10. 2024, byl porušen zákon § 259 odst. 3 písm. a), b) trestního řádu, § 263 odst. 7 trestního řádu, § 39 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, a to ve prospěch obviněného M. B.